

РЕШЕНИЕ

№ 232

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 4-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Нели Куцкова

Членове: Яна Вълдобрева
Мария Яначкова

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Яна Вълдобрева Въззивно гражданско дело № 20211000502862 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.258-чл.273 от ГПК.

С решение № 264287 от 24.06.2021г., постановено по гр.дело № 2394/2020г. на Софийския градски съд, ГО, 9 състав, ЗАД „Асет Иншурънс”АД е осъдено да плати на И. П. В. сумата 200 000 лева, като обезщетение за неимуществени вреди, настъпили вследствие телесни увреждания, причинени при ПТП на 31.10.2019г., ведно със законната лихва, считано от 31.10.2019г. до окончателното плащане; на основание чл. 38 ЗАДв, ЗАД „Асет Иншурънс”АД е осъдено да плати на адв. С.К. Н.-К. адвокатско възнаграждение в размер 5530 лева, а на основание чл.78, ал.6 от ГПК да плати по сметка на Софийския градски съд държавна такса и разноски в размер 8800 лева.

Въззивна жалба е подадена от ЗАД „Асет Иншурънс”АД, чрез пълномощника юрк. В. Б., против решението на СГС, в частта, с която застрахователното дружество е осъдено да плати на И. В. обезщетение за неимуществени вреди над 50 000 лева до присъдените 200 000 лева, както и в частта, с която е присъдена законна лихва върху обезщетението, считано от 31.10.2019г. Жалбоподателят сочи, че при определяне размера на обезщетението съдът е нарушил принципа на справедливостта, залегнал в чл. 52 ЗЗД, като е използвал абстрактни хипотези за бъдещо несигурно и неясно влошаване на здравословното състояние на ищеца, без по делото да са ангажирани доказателства, че такова влошаване ще настъпи. Соочи, че съдът не е съобразил в пълна степен изводите на СМЕ, според които отстраненият далак не е животозстрашаващо обстоятелство за ищеца, че липсата на далак прави организма по-податлив към инфекции и за да се предотврати това следва на

ищеца да бъдат поставяни ваксини, които да защитават намалената имунна защита на организма. Предвид това, жалбоподателят смята, че теоретичните предположения за бъдещото състояние на пострадалия и вероятността в бъдеще да настъпят усложнения за здравето му, вследствие отстраняването на далака, не следва да се вземат предвид при определяне размера на обезщетението, като се позовава и на съдебна практика по сходни случаи. Жалбоподателят оспорва началният момент, от който съдът е присъдил лихва върху обезщетението за неимуществени вреди, като смята, че такава следва да бъде начислена от 19.02.2020г. – датата на произнасяне на застрахователя по претенцията на пострадалия. Предвид изложеното, застрахователното дружество, чрез процесуалния си представител, иска да бъде отменено решението в обжалваните части и вместо това да бъде постановено друго, с което предявеният иск бъде отхвърлен за разликата над 50 000 лева до 200 000 лева, както и законната лихва да бъде присъдена от датата на подаване на исковата молба.

В срока по чл. 263, ал.1 ГПК от въззиваемия ищец И. П. В., чрез пълномощника адв. С. Н., е постъпил отговор на въззивната жалба, с която същата се оспорва като неоснователна. Изложени са съображения за правилност и обоснованост на решението в обжалваните части.

Решението на СГС в частта, с която ЗАД „Асен Иншурънс“ АД е осъдено да плати на И. П. В. сумата 50 000 лева, като обезщетение за неимуществени вреди, настъпили вследствие телесни увреждания, причинени при ПТП на 31.10.2019г., като необжалвано от страните е влязло в сила.

Въззивната жалба е допустима-подадена е в предвидения в процесуалния закон срок от легитимирана страна в процеса против валидно и допустимо съдебно решение, подлежащо на въззивно обжалване, поради което следва да бъде разгледана по същество.

СОФИЙСКИЯТ АПЕЛАТИВЕН СЪД, 4 състав, след преценка на изложените от страните твърдения, доводи и възражения и на доказателствата по делото съобразно разпоредбата на чл.235 от ГПК, приема следното:

Първоинстанционният съд е бил сезиран с искова молба от И. П. В., с която против ЗАД „Асет Иншурънс“ АД, са предявени иски с правно основание чл. 432 КЗ и чл. 86 ЗЗД за осъждане на ответника да плати на ищеца сумата 200 000 лева, като обезщетение за неимуществени вреди, причинени при ПТП, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането до окончателното плащане.

В исковата молба се твърди, че на 31.10.2019г. около 19,30 часа на кръстовището, образувано между бул. „Проф.д-р Петър Дертлиев“ и бул. „Царица Йоанна“ настъпило ПТП с участието на л.а. „Фият Мултипла“, управляван от ищеца и л.а. „Мазда 6“, управляван от Т. С. Б.. Сочи се, че вина за настъпването на инцидента има водачът на л.а. „Мазда 6“, който навлязъл в кръстовището на забранен за него светофар и блъснал преминаващия през кръстовището на зелен светофар л.а. „Фият Мултипла“.

Ищецът твърди, че в резултат от ПТП получил тежки травматични увреждания, като спешна медицинска помощ му била оказана в УМБАЛСМ „Пирогов“, където била извършена евакуация на 600мл кръв от руптурила слезка и далакът му бил отстранен оперативно. Сочи, че изпитвал силни болки в гърдите и корема, че счупените ребра притискали белия дроб и изпитвал затруднения при дишането. Твърди, че пил антибиотици в продължение на една година и имал

проблеми с храносмилателния тракт, поради продължителния им прием, а липсата на основния лимфоиден орган, какъвто е далакът създава опасност за развитие на животозастрашаващи инфекции.

В исковата молба се твърди, че към 31.10.2019г. за л.а. Мазда 6 е имало валидно сключена застраховка ГО с ответното застрахователно дружество със срок на действие от 15.04.2019г. до 15.04.2020г., поради което иска дружеството да бъде осъдено да му плати обезщетение в размер 200 000 лева за причинените в резултат на ПТП неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от 31.10.2019г. до окончателното плащане.

В срока за отговор на исковата молба ответникът ЗАД „Асет Иншурънс“ АД, чрез пълномощника юрк. Б., оспорва предявените искове. Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ за л.а. „Мазда 6“, но сочи, че причина за настъпването на ПТП е поведението на ищеца, който навлязъл в кръстовището начервен светофар, а алтернативно твърди, че водачът В. е навлязъл на зелен светофар, но не е съобразил пътната обстановка. В тази връзка прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца. Ответникът оспорва вида и тежестта на причинените увреждания, както и размера на претенцията. Оспорва и началният момента, от който се претендира лихва върху обезщетението.

Софийският апелативен съд, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност съобразно разпоредбата на чл.235 от ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че на 31.10.2019г. в гр.София, около 19,30 часа на кръстовището между бул. „Проф.д-р Петър Дертлиев“ и бул. „Царица Йонна“ е настъпило ПТП между л.а. Фиат Мултипла с рег. № ***, управляван от И.В. и л.а. Мазда 6 с рег. № ***, управляван от Т. Б., в резултат на което на ищеца В. са причинени телесни увреждания.

Обстоятелствата при които е настъпил пътния инцидент не са спорни пред тази съдебна инстанция. От събраните в първоинстанционното производство констативен протокол за ПТП № К-654/31.10.2019г., циклограма на светофарната уредба на процесното кръстовище, гласните доказателства-разпит на водача на л.а. Мазда 6 и на свидетел – очевидец, както и от изготвеното заключение на САТЕ на доц.д-р инж. В. П., въззивният съд намира за установен следния механизъм на ПТП: на 31.10.2019г. в София, около 19,30 часа л.а. Фиат, управляван от И.В. се движел по бул. Царица Йонна със скорост 60 км/час. В на кръстовището, образувано с бул. Проф.д-р Петър Дертлиев, което е регулирано с работеща светофарна уредба, водачът на л.а. Фиат навлиза на зелен разрешителен сигнал, като в същото време от ляво по посоката на движение на л.а. Фиат се движил л.а. Мазда 6, като водачът му Б. навлиза в зоната на кръстовището на червен забранителен сигнал и настъпва удар между двете МПС-с предната част на л.а Мазда 6 в лявата задна част на л.а. Фиат. Според вещото лице инж. П. причините за настъпването на ПТП са изцяло от субективен характер, тъй като водачът на л.а. „Мазда 6“ е навлязъл в кръстовището при забранителен сигнал за светофара, а пострадалият навлязъл в кръстовището при разрешителен сигнал на светофара. Според експерта, инцидентът е можело да бъде предотвратен, ако водачът на л.а. Мазда 6 не е потеглил на червен сигнал на светофара.

Пред въззивния съд е представена и приета влязла в сила на 30.09.2021г. присъда от 02.02.2021г. постановено по нохд № 10493/2020г. на СРС, НО, 134 състав, потвърдена с решение № 144 от 04.10.2021г. постановено по внохд № 1957/2021г. на СГС, НО, 2 въззивен състав, с която Т. С. Б. е признат за виновен в това, че на 31.10.2019г. в гр.София, около 19,30 часа, при управление на л.а. Мазда 6 с рег. № *** в района на кръстовището между бул. „Проф.д-р Петър Детриев” и бул. „Царица Йонна” нарушил правилата за движение по пътищата-чл. 12, ал.1 ЗДвП, навлизайки в кръстовището на червен сигнал на светофарната уредба и реализирал ПТП с л.а. Фиат Мултипла с рег. № ***, управляван от И.В. и по непредпазливост причинил на водача В. телесна повреда по смисъла на чл. 128, ал.1 НК изразяващо се в травматично разкъсване на слезката, наложило нейното отстраняване-престъпление по чл. 343, ал.1, б. „б”, предл.1, във вр. с чл. 342, ал.1, предл.3 НК.

В първоинстанционното производство е представена медицинска документация, въз основа на която вещото лице д-р А. М. е изготвил СМЕ, от чието заключение се установява, че в пряка причинна връзка с процесния пътен инцидент ищецът е получил контузия на гръден кош и корем, фрактури на шест ребра – от 7-мо до 12-то в ляво, излив на 600 мл кръв в коремната кухина, разкъсване на далака, ретро перитонален хематом. Вещото лице е установило, че на пострадалия е проведено оперативно лечение в УМБАЛСМ „Пирогов”, при което е направена ревизия на коремната кухина, отстранена е кръвта в нея, оперативно е отстранен далакът, извършен е лаваж, дефинитивна хемостаза и са поставени два дрена. Установено е, че ищецът е лекуван следоперативно с вливания на водносолеви разтвори, антикуагуланти, обезболяващи медикаменти и антибиотици, като престоят в болницата е бил от 31.10.2019г. до 06.11.2019г. Лекарят е обяснил, че човек може да живее с отстранен далак, но далакът е орган на имунната система, който има голямо значение за борба с инфекциите. Посочил е, че при липса на далак човек става по-податлив на инфекции, за това са необходими ваксинации за всички детски ваксини и ваксинации срещу пневмококи, ежегодна ваксина против греб, против химофилус инфлуенца „В”, против менингит „С”. В случая, на пострадалия е дадена препоръка 14 дни след операцията да постави ваксина против химофилус инфлуенца „В”-еднократно; поливалентна ваксинация Рнеумовах 23-три дози през 5 години и ваксина против менингит на всеки 5 години; антибиотична профилактика за 2 години; доживотна препоръка за избягване на райони с разпространение на малария, а при ухапване от насекоми - консултация с ОПЛ и преценка от нуждата за антибиотична терапия. Д-р М. е обяснил, че пациентите с отстранен далак имат 40% намаление на работоспособността при физически труд. Установил е също, че от оперативната интервенция е останал белег от гръдната кост до пъпа и два белега от дренажите вляво, които ще останат за цял живот, както и ще останат за цял живот и последиците от отстраняване на далака. Посочил е, че ищецът е търпял силни болки и страдания след увреждането, по време на престоя в болница, за което е приемал обезболяващи медикаменти.

В откритото съдебно заседание пред СГС д-р М. е обяснил, че лечението на счупените в резултат на ПТП шест долни ребра в ляво не се извършва с имобилизация, а пациентът трябва да бъде в покой. Посочил е, че при всяко вдъшване, обръщане в леглото, при всяко движение счупените повърхности се търкат една спрямо друга и засягат болкови рецептори, пострадалият изпитва

много силни болки в областта на счупването, които са със силна интензивност първата седмица, постепенно намаляват и след 2-3 седмица отшумяват, като се образува фиброзния калус. Уточнил е също, че много пациенти със счупени ребра впоследствие се оплакват от болка в областта на счупването при промяна на времето.

В първоинстанционното производство са събрани и гласни доказателства.

Свидетелката Х. К. Д.-съпруга на ищеца, твърди, че той ѝ се обадил по телефона и ѝ обяснил, че е претърпял пътен инцидент. Сочил, че го отвели в „Пирогов“, където останал на лечение за 7 дни. Спомня си, че го в болницата-той изглеждал много зле, бил пожълтял, изпитвал силна болка, бил леко превит на едната страна, не можел да диша и говорел трудно. Твърди, че бил на подвижно легло, тъй като не можел да стои седнал. Сочил, че след като го изписали от болницата бил трудно подвижен и не можел да ходи сам, а когато се прибрал в къщи се наложило тя да го обслужва -един месец го къпела, преобличала, имал превръзки на раните, изпитвал болки и не можел да спи през първия месец. Свидетелката твърди, че съпругът и останал на легло вкъщи около 1 месец, но тъй като го предупредили да не излиза от дома си, защото е податлив на инфекции останал у дома до края на карантината. Сочил, че си направил всички детски ваксини, които не бил направил, както и противогрипна ваксина и такава против менингит. Твърди, че след отстраняване на далака започнал да боледува по-често, правил инфекции, появили се алергии. Спомня си, че през лятото го ухапала конска муха и след два дни вкъщи започнал да се подува, отишли в Бърза помощ и след като обяснил на лекаря, че е отстранен далакът му той му изписал коктейл от лекарства и му казал да внимава от ухапване от кърлежи. Свидетелката твърди също, че заради счупените ребра съпругът ѝ не можел да говори нормално, казвал една две думи, след това спирал и не можел да каже цяло изречение, заради болките при вдишване и издишване. Сочил, че и към момента изпитва болки в ребрата при вдигане на тежко, че все още не е активен, тъй като му е препоръчано да не спортува активно. Свидетелката твърди също, че инцидентът се отразил зле психически на ищеца и все още не можел да спи. Сочил, че преди ПТП бил ръководител на екип от около 80 човека и работел в едно хале с всички, но тъй като лекарите му казали, че трябва да работи в стая с максимум двама души се наложило да кандидатства за друга длъжност в офис с по-малко хора. Твърди, че към момента работи от вкъщи.

Не се спори по делото, че към 31.10.2019г. за л.а. Мазда 6 с рег. № *** е имало валидно сключена застраховка ГО с ответното застрахователно дружество, както и че на 19.11.2019г. ищецът е сезирал застрахователя с искане да му бъде платено обезщетение за причинените при ПТП вреди, като на 16.12.2019г. ответникът е поискал от пострадалия представянето на допълнителни доказателства относно заявената претенция.

При така установените факти, Софийският апелативен съд, 4 съства прави следните изводи:

Със сила на пресъдено нещо е решен спорът между страните за наличието на предпоставките на чл. 432 КЗ за ангажиране отговорността на ответника ЗАД „Асет Иншурънс“ АД - застраховател на деликвента Т. С. Б.-водач на л.а. „Мазда 6“, спрямо увредения ищец, а именно: наличието на действителен застрахователен договор, с който застрахователят се е задължил да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за

причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди; наличието на предпоставките на чл.45 ЗЗД, пораждащи отговорността на застрахователя причинител спрямо увредения ищец - извършване на противоправно деяние от страна на прекия причинител на вредите-управление на МПС в нарушение правилата на ЗДвП, вменяващ задължение на водачите на МПС да не предприемат движение при забраняващ сигнал на светофарната уредба; причиняване на ПТП и увреждания на ищеца; вредоносен резултат-причиняване на неимуществени вреди на пострадалия-болки и страдания от настъпилите увреждания; причинна връзка между противоправното деяние и вредоносния резултат; виновност на дееца, установени с влязлата в сила присъда на наказателния съд, задължителна на основание чл. 300 ГПК за този съдебен състав, разглеждащ гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деяние, неговата противоправност и виновността на дееца; надлежно сезиране на застрахователя с искане за изплащане на обезщетение за вреди, причинени от ПТП.

Спорът пред тази съдебна инстанция, с оглед оплакванията във въззивната жалба на застрахователното дружество, е за справедливия размер на обезщетението за неимуществени вреди, което се дължи на пострадалия и от кой момент се дължи лихва върху обезщетението.

Претърпените от ищеца неимуществени вреди, установени по делото, които са в пряка причинна връзка с процесното ПТП и които представляват неблагоприятно засягане на лични блага, следва да бъдат обезщетени, съобразно критерия за справедливост по чл. 52 ЗЗД, вземайки предвид вида и обема на причинените травматични увреди, интензивността и продължителността на претърпените болки и страдания, продължителността на лечебния и възстановителен период, общовъзприетото понятие за справедливост и общото икономическо състояние на обществото (в този смисъл разясненията, дадени в ППВС № 4/1968 г.).

В случая за да определи справедливия размер на обезщетението за неимуществени вреди този състав на САС съобрази следните обстоятелства: брой, вид и тежест на причинените на ищеца телесни увреждания и техния медикобиологичен характер: контузия на гръден кош и корем, фрактури на шест ребра в ляво, излив на 600 мл кръв в коремната кухина, разкъсване на далака, довело до отстраняването му и ретро перитонален хематом; вида и продължителността на проведеното лечение и свързаните с това ограничения за пострадалия-болнично лечение за 7 дни, с проведена оперативна интервенция за отстраняване на кръвта от коремната кухина и отстраняване на далака, медикаментозно лечение и домашно амбулаторно за около 30 дни; продължителността на лечебния и възстановителен период, установена от заключението на СМЕ и събраните гласни доказателства. САС съобрази и интензитета на търпените болки и страдания, настъпилата негативна промяна в психичното състояние на пострадалия, както и обстоятелство, че по време целия лечебен и възстановителен период е изпитвал затруднения и неудобства от битов, социален и личен характер, че е бил в невъзможност да работи през този период, установената лесна уморяемост и промените в стереотипа и начина му на живот. Съдът съобрази обясненията на вещото лице-медик, че с оглед характера на травмите ищецът ще изпитва болки при промяна на времето на мястото на счупването на ребрата, а с оглед отстраняването на далака до живот ще търпи

последниците от това.

Съдът взе предвид възрастта на пострадалия към датата на ПТП – 42 годишен, обстоятелствата, при които е настъпил инцидентът, социално-икономическите условия в страната към 31.10.2019г. и лимита на застрахователните покрития към същата дата. Отчитайки всички тези фактори, както и че за в бъдеще пострадалият ще се налага да спазва определени мерки и ограничения във връзка с намаления имунитет, съставът на САС намира, че **сумата 110 000 лева** би обезщетила справедливо ищеца за претърпените и доказани в процеса неимуществени вреди.

Следва да бъде посочено, че действително от най-съществено значение за определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди, дължимо на ищеца, е безвъзвратната загуба на вътрешния орган, отговорен за изработване на имунитета и обстоятелството, че след отстраняването на този орган е налице по-голям риск от инфекции. Всички тези обстоятелства сочат за крайно нарушено качество на живот и обосновават размер на обезщетението до 110 000 лева. Над този размер до пълния претендиран 200 000 лева САС намира, че претенцията е необоснована. Негативните последици от причинените при ПТП травми е сведен до минимум, като се установи по делото, че процесът на лечение и възстановяване е протекъл благоприятно и липсват данни фрактурите на ребрата да не са зараснали, както и не се констатирани настъпили усложнения за ищеца след оперативното отстраняване на далака. Поради това преценката на субективните в случая обстоятелства, както и обективните фактори, отнасящи се до завишените нива на застрахователните покрития и общественно-икономическите условия на живот през 2019 г., не обосновават завишаване на определеното обезщетение по чл. 52 ЗЗД над посочения размер 110 000 лева. В случая, следва да се вземе предвид, че макар и да съществува вероятност от негативни последици или усложнения заради отстраняването на слезката, по делото не се твърди, нито са ангажирани доказателства за настъпили такива.

По отношение на втория спорен въпрос, въззивният съд намира следното:

Въззивният съд, като съобрази практиката на ВКС, обективизирана в решение № 128 от 04.02.2020г. по т.д. 2466/2018 г., I ТО, намира, че са основателни оплакванията във въззивната жалба на ответника относно началния момент, от който застрахователят дължи законна лихва върху обезщетението. Обсъди се вече, че ищецът е отправил писмена претенция към ответника по реда на чл. 380 КЗ на 19.11.2019г. На основание чл. 493, ал. 1, т. 5 КЗ застрахователят следва да покрие спрямо увреденото лице отговорността на делинквента за дължимата лихва за забава от датата на предявяване на претенцията от увреденото лице, а след изтичане на срока по чл. 496, ал. 1 КЗ и при липса на произнасяне и плащане на обезщетение, застрахователят дължи законната лихва за собствената си забава. Следователно искът за заплащане от застрахователя на обезщетение за забава за периода от датата на деликта - 31.10.2019г. до 18.11.2019г. е неоснователен, а законната лихва върху обезщетението за неимуществени вреди, следва да се присъди **от 19.11.2019г.** до окончателното плащане.

Изводите на въззивната инстанция частично не съвпадат с изводите на първоинстанционния съд поради което решението следва да бъде отменено в частта, с която ЗАД „Асет Иншурънс“ АД е осъдено да плати на И. П. В. сума над 110 000 лева до присъдените 200 000 лева, като обезщетение за неимуществени вреди; в частта, с която законна лихва е присъдена за периода от 31.10.2019г. до

19.11.2019г.,; в частта, с която на основание чл. 38 ЗАдв, ЗАД „Асет Иншурънс”АД е осъдено да плати на адв. С.К. Н.-К. адвокатско възнаграждение над 3042 лева до 5530 лева и в частта, с която дружеството е осъдено да плати, на основание чл.78, ал.6 от ГПК по сметка на Софийския градски съд държавна такса и разноски над 4840 лева до 8800 лева. Вместо това следва да бъде постановено решение, с което исквете на И. П. В. с правно основание чл. 432 КЗ и чл. 86 ЗЗД, предявени против ЗАД „Асет Иншурънс”АД следва да се отхвърлят за разликата над 110 000 лева до 200 000 лева, както и присъждане на законна лихва за периода от 31.10.2019г. до 19.11.2019г. и на основание чл. 78, ал.3 ГПК И. П. В. следва да бъде осъден да плати на ЗАД „Асет Иншурънс”АД разноски за първоинстанционното производство, съразмерно отхвърлената част от иска в размер 227,25 лева за юрисконсултско възнаграждение, депозит за свидетел и такса за съдебно удостоверение. В останалата обжалвана част решението на СГС следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал.3 ГПК, И. П. В. следва да бъде осъден да плати на ЗАД „Асет Иншурънс”АД разноски в размер 2 584,20 лева за държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, сторени във въззивното производство, съразмерно отхвърлената част от иска, а на основание чл. 38 ЗАдв ЗАД „Асет Иншурънс”АД следва да бъде осъдено да плати на адв. С. Н. адвокатско възнаграждение в размер 961,20 лева за осъщественото от нея безплатно процесуално представителство пред САС.

Така мотивиран, Софийският апелативен съд, 4 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 264287 от 24.06.2021г., постановено по гр.дело № 2394/2020г. на Софийския градски съд, ГО, 9 състав, **в частта**, с която ЗАД „Асет Иншурънс”АД е осъдено да плати на И. П. В. обезщетение за неимуществени вреди **над 110 000 лева** до присъдените 200 000 лева; **в частта**, с която законна лихва върху обезщетението е присъдена **за периода от 31.10.2019г. до 19.11.2019г.**; **в частта**, с която на основание чл. 38 ЗАдв, ЗАД „Асет Иншурънс”АД е осъдено да плати на адв. С.К. Н.-К. адвокатско възнаграждение **над 3042 лева** до 5530 лева и **в частта**, с която ЗАД „Асет Иншурънс”АД е осъдено да плати, на основание чл.78, ал.6 от ГПК по сметка на Софийския градски съд държавна такса и разноски **над 4840 лева** до 8800 лева и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ иска на И. П. В. с правно основание чл. 432 КЗ, предявен против ЗАД „Асет Иншурънс”АД за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, причинени при ПТП на 31.10.2019г. за разликата **над 110 000 лева** до 200 000 лева, както и иска с правно основание чл. 86 ЗЗД за присъждане на законна лихва върху обезщетението **за периода от 31.10.2019г. до 19.11.2019г.**

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал.3 ГПК И. П. В. да плати на ЗАД „Асет Иншурънс”АД разноски за първоинстанционното производство, съразмерно отхвърлената част от иска, в размер **227,25 лева**.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 264287 от 24.06.2021г., постановено по гр.дело № 2394/2020г. на Софийския градски съд, ГО, 9 състав, в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал.3 ГПК, И. П. В. да плати на ЗАД „Асет Иншурънс”АД разноси в размер **2 584,20 лева**, сторени във въззивното производство, съразмерно отхвърлената част от иска.,,

ОСЪЖДА, на основание чл. 38 ЗАДв ЗАД „Асет Иншурънс”АД да плати на адв. С.К. Н. адвокатско възнаграждение в размер **961,20 лева** за осъщественото от нея безплатно процесуално представителство пред САС.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД при предпоставките на чл.280 от ГПК в едномесечен срок от връчването.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____